

OKUL ÖĞRENCİLERİNDE SPORA OLAN İLGİNİN UYANDIRILMASI VE GELİŞTİRİLMESİ

Jumabaeva Nilufar Darmenbaevna

Yazar. Özbekistan Devlet Beden Eğitimi ve Spor Üniversitesi Nukus Şubesi

Koordinasyon, Döngüsel ve Spor Dalları

Teorisi ve Metodolojisi Bölümü Öğretim Görevlisi.

<https://doi.org/10.5281/zenodo.19881259>

Anahtar Kelimeler: Okul öğrencileri, spor eğitimi, spora ilgi, beden eğitimi, fiziksel aktivite, motivasyon, pedagojik yaklaşımlar, okul sporları.

Giriş

Günümüz eğitim sisteminde öğrencilerin yalnızca akademik bilgiyle değil, aynı zamanda fiziksel, psikolojik ve sosyal açıdan da dengeli bir şekilde gelişmesi büyük önem taşımaktadır.

Bu bağlamda spor, okul çağındaki çocukların sağlıklı gelişimini destekleyen en temel unsurlardan biridir. Ancak modern yaşamın getirdiği teknolojik ilerlemeler, hareketsiz yaşam tarzı ve dijital bağımlılık gibi faktörler, okul öğrencilerinin spora olan ilgisini giderek azaltmaktadır. Bu durum, öğrencilerin fiziksel yetersizlikleri kadar motivasyon eksikliğine de yol açmaktadır.

Bu nedenle okul öğrencilerinde spora olan ilgiyi uyandırmak, onları düzenli fiziksel aktiviteye yönlendirmek ve sporu yaşam tarzı haline getirmek, çağdaş eğitimin öncelikli görevlerinden biri olarak kabul edilmektedir.

Spora İlginin Oluşumunda Pedagojik Yaklaşımlar

Beden eğitimi öğretmeni, öğrencilerin spora olan bakış açısını şekillendiren en önemli faktörlerden biridir. Öğretmenin mesleki yeterliliği, iletişim becerileri ve motive edici tutumu, öğrencilerin spora yönelmesinde belirleyici rol oynar. Öğrencilerin yalnızca başarılarına değil, gösterdikleri çabaya göre değerlendirilmesi, onların özgüvenini artırır ve spora devam etme isteğini güçlendirir.

Ayrıca öğretmenin derslerde pozitif bir ortam oluşturması, başarısızlık korkusunu azaltır ve öğrencilerin kendilerini rahat hissetmelerini sağlar. Bu durum, özellikle spora karşı çekingen olan öğrencilerin sürece dahil olmasına katkı sağlar.

Okul Ortamı ve Spor Etkinlikleri

Aile, çocuğun spora olan tutumunun şekillenmesinde temel bir rol oynar. Ailenin sporu destekleyici bir yaklaşım sergilemesi, çocuğun motivasyonunu önemli ölçüde artırır.

Ebeveynlerin çocuklarını spor faaliyetlerine teşvik etmesi, spor etkinliklerine ilgi göstermesi ve olumlu örnek olması, öğrencilerin spora olan ilgisini güçlendirir.

Aile-okul iş birliği sayesinde öğrencilerin spora katılımı süreklilik kazanır ve spor, çocuğun günlük yaşamının doğal bir parçası haline gelir.

Sonuç

Sonuç olarak, okul öğrencilerinde spora olan ilgiyi uyandırmak ve geliştirmek çok yönlü bir yaklaşım gerektirmektedir. Öğrenci merkezli pedagojik yöntemler, motive edici öğretmen tutumları, destekleyici okul ortamı ve ailenin bilinçli yaklaşımı bir araya geldiğinde, spor öğrencilerin yaşamında kalıcı bir yer edinir. Bu süreç, yalnızca fiziksel gelişimi değil, aynı zamanda öğrencilerin sosyal, duygusal ve ahlaki gelişimini de olumlu yönde etkiler.

Sporun okul çağından itibaren benimsenmesi, sağlıklı ve aktif bir toplumun oluşturulmasında temel bir unsur olarak değerlendirilmektedir.

Kaynakça

1. Ayan, S., & Mülazımoğlu, O. (2009). Sporda motivasyon ve başarı. Ankara: Gazi Kitabevi.
2. Demirhan, G., & Altay, F. (2001). Beden eğitimi ve sporda öğretim yöntemleri. Ankara: Nobel Yayıncılık.
3. Erhan, S. E. (2018). Okul çağındaki çocuklarda fiziksel aktivitenin önemi. Spor Bilimleri Dergisi, 29(2), 45–52.
4. İlhan, L. (2010). Çocuk ve gençlerde spora yönelimi etkileyen faktörler. Eğitim ve Bilim, 35(156), 56–67.
5. Şahin, M. (2014). Okullarda beden eğitimi derslerinin öğrenciler üzerindeki etkileri. Uluslararası Spor Bilimleri Dergisi, 4(1), 23–31.
6. Zorba, E., & Saygın, Ö. (2013). Fiziksel aktivite ve fiziksel uygunluk. Ankara: İnceler Ofset.
7. World Health Organization. (2020). Guidelines on physical activity and sedentary behaviour. Geneva.